

Arrest

nr. 289 084 van 22 mei 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Louizalaan 54/3de verd.
1050 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 7 december 2022 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 november 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 21 december 2022 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 februari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 maart 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat P. DE WOLF verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing in hoofde van de eerste verzoekende partij (verzoeker) luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te hebben en geboren te zijn op (...) 1997 te San Salvador. U woonde in San Cristobal (San Salvador) en ging naar school tot de achtste klas. Sinds 2016 bent u werkzaam als automechanicien in jullie familiezaak. Jullie betaalden maandelijks 50 dollar renta aan de bende 18. In 2019 werd uw vader overvallen door bendeleden van MS toen hij in een andere werkplaats aan het werk was. Hij deed hiervan aangifte en vertrok kort nadien samen met uw broer naar de Verenigde Staten. Van toen af waren uw andere broer en u verantwoordelijk voor de maandelijkse betalingen van 50 dollar renta aan de bende 18. Op 25 november 2021 kwamen twee bendeleden van bende 18 bij u op het werk melden dat ze vanaf dan 150 dollar per maand wilden. U ging hiermee niet akkoord aangezien jullie reeds jarenlang een akkoord hadden voor 50 dollar. Er ontstond een discussie en u werd geslagen. De bendeleden gaven te kennen dat ze nog zouden terugkomen met meer bendeleden. Dit vatte u op als een doodsbedreiging. U sloot de werkplaats af en deze is tot op heden gesloten. Vanaf 26 november 2021 verbleef u met uw gezin bij uw broer in Acajutla (Sonsonate). Op 8 december 2021 bent u met uw echtgenote (...) en uw minderjarige dochter uit El Salvador vertrokken. Jullie reisden legaal met jullie paspoort naar Spanje. Jullie kwamen in België aan op 9 december 2021 en jullie verzoek om internationale bescherming werd hier geregistreerd op 13 december 2021. U hoorde van uw moeder dat ze via een vriendin vernam dat er personen jullie huis hadden bekogeld. U gaat ervanuit dat het om de bendeleden van bende 18 gaat. U verwijst tot slot naar de algemeen onveilige situatie in El Salvador.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende originele documenten voor: uw paspoort (d.d. 29/1/'16), het paspoort van uw echtgenote (d.d. 20/9/'21), het paspoort van uw dochter (d.d. 29/11/'21), de identiteitskaart van uw echtgenote (d.d. 12/7/'17), de NIT-kaart van uw echtgenote, uw geboorteakte, de geboorteakte van uw dochter, uw huwelijksakte, de aangifte die uw vader deed, uw vliegtickets en afspraakkaartjes op naam van uw echtgenote bij een Belgische psycholoog.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Met betrekking tot uw verklaringen omtrent de aanleiding van uw vertrek uit El Salvador dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat dit vertrek zou zijn ingegeven door een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

*Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie (**COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire** van 4 juli 2022, **UNHCR guidelines** van maart 2016) dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd. Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de **reden** van de vervolging veelal **niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.***

***Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend.** Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan*

worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, **en** wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. **Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.**

De door jullie ingeroepen afpersing blijkt inderdaad puur crimineel van aard te zijn geweest. Jullie halen zelf immers geen enkele aan de Vluchtelingenconventie gelinkte reden aan waarom jullie in het bijzonder zouden worden geïdendeerd in El Salvador, aangezien jullie **geen specifiek profiel** hebben waarom jullie om andere dan geldelijke redenen zouden worden geïdendeerd. Jullie waren immers nooit bij een politieke partij geregistreerd en voerden geen politieke activiteiten uit. Niemand van jullie familie is politiek actief, noch werken er familieleden van jullie bij de politie of bij het gerecht of zijn er familieleden van jullie die tot een bende behoren (CGVS p.8, CGVS 21/25425B p.7). U hebt voor november 2021 nooit ernstige problemen gekend met bendes in El Salvador. Jullie betaalden jarenlang 50 dollar renta aan de bende 18 (CGVS p.13-14). U geeft ook toe dat volgens u geld de enige reden was dat ze u benaderden (CGVS p.15). De door u ingeroepen feiten vallen dan ook buiten het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie van Genève.

Jullie woonden en werkten al jarenlang op dezelfde plaats. De feiten zouden zich hebben voorgedaan kort voor jullie vertrek uit El Salvador, meer bepaald 25 november 2021. Daarenboven bereiken de door u aangehaalde feiten als dusdanig **niet het vereiste minimumniveau van ernst** om als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2, van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, of als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. Jullie betaalden reeds jarenlang 50 dollar renta per maand aan de bende 18. Uw echtgenote kan echter niet zeggen vanaf wanneer dit precies was. Ze heeft hier ook niet naar gevraagd (CGVS 21/25425B p.10-11). Een dergelijke laconieke houding doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door jullie ingeroepen vrees. U verliet uw land van herkomst nadat u eerste keer om meer dan de gebruikelijke 50 dollar renta werd gevraagd en werd geslagen toen u dat weigerde te betalen. De personen die om 150 dollar kwamen vragen en u sloegen toen u weigerde, waren niet gewapend (CGVS p.15). Jullie hebben na die bewuste 25 november 2021 niemand van hen meer gezien of gehoord (CGVS p.15, CGVS 21/25425B p.11). Er is verder niets meer gebeurd (CGVS p.17).

U kunt ook niet in concreto aantonen dat jullie **actueel** nog zouden worden geïdendeerd bij terugkeer naar El Salvador. Het enige wat u nog aanhaalde, was dat u van uw moeder hoorde dat zij via een vriendin vernam dat jullie huis werd bekogeld. U gaat ervan uit dat het om dezelfde bende gaat. Dit is slechts een blote bewering en pure veronderstelling van uwentwege, dewelke u op generlei wijze hard kunt maken. Jullie weten bovendien niet wanneer dit juist zou zijn gebeurd (CGVS p.17, CGVS 21/25425B p.13-14). Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat de bendes in El Salvador ook familieleden viseren om te verkrijgen wat ze willen van hun slachtoffers (COI Focus, "El Salvador: situation sécuritaire", 4 juli 2022, p. 23). Hoewel wordt aangenomen dat familieleden niet altijd en automatisch problemen kennen, kan niet worden voorbijgegaan aan het risico dat zij tevens lopen. Uw echtgenote duidt zelf trouwens ook op het risico dat bendeleden, als ze iemand niet vinden, graag schade toebrengen aan mensen die voor de gezochte persoon van belang zijn (CGVS 21/25425B p. 14). Uw echtgenote ondervond zelf geen problemen gelinkt aan de bendeleden die om renta kwamen vragen bij uw werkplaats (CGVS 21/25425B p.12-13). Uw broer en moeder verblijven momenteel nog steeds in El Salvador. Uw broer is momenteel ook aan het werk. Het gaat goed met hen. Ze werden daar niet lastiggevallen door bendeleden. Ook uw andere familieleden die nog in El Salvador verblijven stellen het goed voor zover u weet (CGVS p.5-6, 17). De grootmoeder van uw echtgenote en haar zus verblijven tevens nog steeds in El Salvador zonder daar problemen te ondervinden met bendeleden (CGVS 21/25425B p.5-6). Nergens halen jullie aan dat jullie familieleden na jullie vertrek aan jullie gerelateerde problemen zouden hebben ondervonden. Dit vormt dan ook allerm minst een indicatie voor het feit dat jullie bij terugkeer geïdendeerd zouden worden.

Dat uw echtgenote en dochter het slachtoffer zouden kunnen worden van de **onveiligheid** op straat, is slechts een verwijzing naar een algemene situatie in uw land van herkomst. Zo vreest u dat uw dochter slachtoffer zou kunnen worden van ontvoering, mishandeling of stalking (CGVS p.18). Dit volstaat hoe dan ook niet om aan te tonen dat jullie het risico lopen blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de

Vreemdelingenwet. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond, hetgeen u hebt nagelaten te doen. Uw echtgenote verklaart dat ze vreest dat als een bendelid verliefd zou worden op uw dochter en ze hem zou afwijzen dit problemen voor haar zou kunnen opleveren. Uw dochter is echter nog geen drie jaar oud en kwam dus zelf nog nooit in aanraking met een bendelid (CGVS 21/25425B p.14-15). Wat betreft de incidenten waarvan uw echtgenote beweert zelf het slachtoffer te zijn geweest, kan tevens geen band met het Verdrag van Genève worden aangenomen daar het **gemeenrechtelijke feiten** betreffen die bovendien losstaan van de afpersing en bedreiging waarvan jullie later het slachtoffer zouden zijn geworden. Uw echtgenote maakte melding van een voorval op haar dertiende. Ze werd toen met een pistool bedreigd door een bendelid dat onder invloed was en haar ervan verdacht te bespioneren. Na dit incident kwam ze nooit meer met die persoon in aanraking. Verder maakte ze het weleens mee dat ze op straat werd nageroepen of betast door onbekende mannen. Ze blijkt van deze feiten toevallig slachtoffer te zijn geweest. Uit haar verklaringen blijkt niet dat ze daarbij persoonlijk werd gevisieerd, noch dat deze feiten voor jullie een reden waren om jullie land van herkomst te verlaten (CGVS 21/25425B p.2, 12-13, 15).

Tevens legt u **geen bewijsstukken** voor van de door u aangehaalde recente vervolgingsfeiten.

De door u neergelegde **documenten** kunnen bovenstaande appreciatie tevens niet in positieve zin ombuigen. Het betreft hier immers slechts uw originele paspoort (d.d. 29/1/'16), het paspoort van uw echtgenote (d.d. 20/9/'21), het paspoort van uw dochter (d.d. 29/11/'21), de identiteitskaart van uw echtgenote (d.d. d.d. 12/7/'17), de NITkaart van uw echtgenote, uw geboorteakte, de geboorteakte van uw dochter, uw huwelijksakte en uw vliegtickets. Deze zeggen enkel iets over jullie identiteit, herkomst en reisweg. Elementen die hier niet ter discussie staan. Wat betreft de aangifte die uw vader deed, dient te worden gewezen op het feit dat deze dateert van 2019. Bovendien kwam uw vader zelf maar één keer in aanraking met de bendeleden van MS die hem toen overvielen. Hoewel ze ermee dreigden ook zijn kinderen te doen lijden, is hij noch iemand van jullie familie achteraf nog met hen in aanraking gekomen. Jullie hebben bovendien niet meer geïnformeerd naar welke stappen de autoriteiten namen nadat de aangifte werd ingediend (CGVS p.10-12). De afspraakkaartjes bij een psycholoog op naam van uw echtgenote bevestigen enkel dat ze reeds enkele consultaties gepland had. Verder zeggen deze niets over haar huidige mentale gezondheidstoestand. Ze gaf zelf aan tijdens het persoonlijk onderhoud geen moeilijkheden te hebben ondervonden (CGVS 21/25425B p.9).

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij

naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (**COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire** van 4 juli 2022, **UNHCR guidelines** van maart 2016) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20220704.pdf) en de **"UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador"** van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door de aanwezige bendes en de Salvadoraanse politie en veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is gerelateerd aan de bendes. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen bendes, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit de aard en/of vorm van het geweld gebruikt door de bendes en de Salvadoraanse autoriteiten blijkt duidelijk dat welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel worden geviserd. Het geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks de ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ondanks de precaire situatie in El Salvador, blijkt uit de informatie niet dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten

van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

In hoofde van uw echtgenote (...) werd eveneens besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing in hoofde van de tweede verzoekende partij (verzoekster) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 11 juli 1999 te La Libertad. U woonde in Vista Bella II (San Salvador) en ging naar school tot het eerste jaar hoger middelbaar. Vanaf 25 april 2016 woonde u bij uw echtgenoot (...) in San Cristobal (San Salvador). U werkte sinds april 2021 bij het bedrijf Corven. Uw echtgenoot werkte als automecanicien in de familiezaak. De familie van uw echtgenoot betaalde maandelijks 50 dollar renta aan de bende 18. In 2019 werd zijn vader overvallen door bendeleden van MS toen hij in een andere werkplaats aan het werk was. Hij deed hiervan aangifte en vertrok kort nadien samen met uw schoonbroer naar de Verenigde Staten. Van toen af waren uw andere schoonbroer en uw echtgenoot verantwoordelijk voor de maandelijkse betalingen van 50 dollar renta aan de bende 18. Op 25 november 2021 kwamen twee bendeleden van bende 18 bij uw echtgenoot op het werk melden dat ze vanaf dan 150 dollar per maand wilden. Uw echtgenoot ging hiermee niet akkoord aangezien ze reeds jarenlang een akkoord hadden voor 50 dollar. Er ontstond een discussie en uw echtgenoot werd geslagen. De bendeleden gaven te kennen dat ze nog zouden terugkomen met meer bendeleden. Dit vatten jullie op als een doodsbedreiging. Vanaf 26 november 2021 verbleef u met uw gezin bij uw schoonbroer in Acajutla (Sonsonate). Op 8 december 2021 bent u met uw echtgenoot en dochter uit El Salvador vertrokken. Jullie reisden legaal met jullie paspoort naar Spanje en vervolgden jullie weg naar België. Jullie kwamen in België aan op 9 december 2021 en jullie verzoek om internationale bescherming werd hier geregistreerd op 13 december 2021. Jullie hoorden van uw schoonmoeder dat ze van een vriendin vernam dat er personen jullie huis hadden bekogeld. Jullie gaan ervanuit dat het om de bendeleden van bende 18 gaat. U verwijst tot slot naar de algemeen onveilige situatie in El Salvador.

Ter staving van uw verzoek leggen jullie volgende originele documenten voor: uw paspoort (d.d. 20/9/21), het paspoort van uw echtgenoot (d.d. 29/1/16), het paspoort van uw dochter (d.d. 29/11/21), uw identiteitskaart (d.d. 12/7/17), uw NIT-kaart, de geboorteakte van uw echtgenoot, de geboorteakte van uw dochter, uw huwelijksakte, de aangifte die uw schoonvader deed, uw vliegtickets en afspraakkaartjes van uw psycholoog.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. U legde een aantal afspraakkaartjes voor waaruit blijkt dat u in behandeling bent bij een psycholoog. U verklaarde zelf dat u kampt met slaapproblemen en vele angsten heeft. Verder haalde u aan dat u menstruatieproblemen heeft die mogelijks kunnen voortkomen uit emotionele problemen. Dit alles wordt op zich niet betwist doch uit niets blijkt dat u, omwille van deze psychologische / emotionele problemen, niet in de mogelijkheid bent om deel te nemen aan uw procedure om internationale bescherming. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelde u expliciet dat er geen elementen of omstandigheden zijn die uw deelname aan de procedure om internationale bescherming kunnen belemmeren (zie vragenlijst ‘bijzondere procedurele noden’ in uw administratief dossier). U werd hier in het kader van uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS ook uitdrukkelijk naar gevraagd. Ook dit keer verklaarde u zelf geen problemen te ondervinden omwille van uw

psychologische toestand. U kreeg medicatie voorgeschreven en stelde tijdens het persoonlijk onderhoud dat u hierdoor rustig was (zie CGVS p. 9). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt eveneens duidelijk dat u de u gestelde vragen begreep en zonder problemen uw relaas uit de doeken kon doen. U bevestigde ook zelf de tolk en de vragen goed te hebben begrepen (zie CGVS p. 15).

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Met betrekking tot uw verklaringen omtrent de aanleiding van uw vertrek uit El Salvador dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat dit vertrek zou zijn ingegeven door een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U haalt dezelfde vluchtaanleiding aan als uw echtgenoot (...). In zijn hoofde werd een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming genomen daar hij geen elementen aanbracht op grond waarvan kon worden besloten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. Bijgevolg kan ook in uw hoofde niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Gezien u zich op dezelfde elementen beroept als uw echtgenoot, en voor overige geen andere, eigen elementen aanbrengt, kan in casu dan ook volstaan met een verwijzing naar de motivering weergegeven in de weigeringsbeslissing genomen in hoofde van uw echtgenoot.

Deze beslissing luidt als volgt :

"Met betrekking tot uw verklaringen omtrent de aanleiding van uw vertrek uit El Salvador dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat dit vertrek zou zijn ingegeven door een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie (**COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire** van 4 juli 2022, **UNHCR guidelines** van maart 2016) dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd. Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de **reden** van de vervolging veelal **niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.**

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, **en** wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. **Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.**

De door jullie ingeroepen afpersing blijkt inderdaad puur crimineel van aard te zijn geweest. Jullie halen zelf immers geen enkele aan de Vluchtelingenconventie gelinkte reden aan waarom jullie in het bijzonder zouden worden gevisieerd in El Salvador, aangezien jullie **geen specifiek profiel** hebben waarom jullie om andere dan geldelijke redenen zouden worden gevisieerd. Jullie waren immers nooit bij een politieke partij geregistreerd en voerden geen politieke activiteiten uit. Niemand van jullie familie is

politiek actief, noch werken er familieleden van jullie bij de politie of bij het gerecht of zijn er familieleden van jullie die tot een bende behoren (CGVS p.8, CGVS 21/25425B p.7). U hebt voor november 2021 nooit ernstige problemen gekend met bendes in El Salvador. Jullie betaalden jarenlang 50 dollar renta aan de bende 18 (CGVS p.13-14). U geeft ook toe dat volgens u geld de enige reden was dat ze u benaderden (CGVS p.15). De door u ingeroepen feiten vallen dan ook buiten het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie van Genève.

Jullie woonden en werkten al jarenlang op dezelfde plaats. De feiten zouden zich hebben voorgedaan kort voor jullie vertrek uit El Salvador, meer bepaald 25 november 2021. Daarenboven bereiken de door u aangehaalde feiten als dusdanig **niet het vereiste minimumniveau van ernst** om als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2, van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, of als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. Jullie betaalden reeds jarenlang 50 dollar renta per maand aan de bende 18. Uw echtgenote kan echter niet zeggen vanaf wanneer dit precies was. Ze heeft hier ook niet naar gevraagd (CGVS 21/25425B p.10-11). Een dergelijke laconieke houding doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door jullie ingeroepen vrees. U verliet uw land van herkomst nadat u eerste keer om meer dan de gebruikelijke 50 dollar renta werd gevraagd en werd geslagen toen u dat weigerde te betalen. De personen die om 150 dollar kwamen vragen en u sloegen toen u weigerde, waren niet gewapend (CGVS p.15). Jullie hebben na die bewuste 25 november 2021 niemand van hen meer gezien of gehoord (CGVS p.15, CGVS 21/25425B p.11). Er is verder niets meer gebeurd (CGVS p.17).

U kunt ook niet in concreto aantonen dat jullie **actueel** nog zouden worden gevisieerd bij terugkeer naar El Salvador. Het enige wat u nog aanhaalde, was dat u van uw moeder hoorde dat zij via een vriendin vernam dat jullie huis werd bekogeld. U gaat ervan uit dat het om dezelfde bende gaat. Dit is slechts een blote bewering en pure veronderstelling van uwentwege, dewelke u op generlei wijze hard kunt maken. Jullie weten bovendien niet wanneer dit juist zou zijn gebeurd (CGVS p.17, CGVS 21/25425B p.13-14). Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat de bendes in El Salvador ook familieleden viseren om te verkrijgen wat ze willen van hun slachtoffers (COI Focus, "El Salvador: situation sécuritaire", 4 juli 2022, p. 23). Hoewel wordt aangenomen dat familieleden niet altijd en automatisch problemen kennen, kan niet worden voorbijgegaan aan het risico dat zij tevens lopen. Uw echtgenote duidt zelf trouwens ook op het risico dat bendeleden, als ze iemand niet vinden, graag schade toebrengen aan mensen die voor de gezochte persoon van belang zijn (CGVS 21/25425B p. 14). Uw echtgenote ondervond zelf geen problemen gelinkt aan de bendeleden die om renta kwamen vragen bij uw werkplaats (CGVS 21/25425B p.12-13). Uw broer en moeder verblijven momenteel nog steeds in El Salvador. Uw broer is momenteel ook aan het werk. Het gaat goed met hen. Ze werden daar niet lastiggevallen door bendeleden. Ook uw andere familieleden die nog in El Salvador verblijven stellen het goed voor zover u weet (CGVS p.5-6, 17). De grootmoeder van uw echtgenote en haar zus verblijven tevens nog steeds in El Salvador zonder daar problemen te ondervinden met bendeleden (CGVS 21/25425B p.5-6). Nergens halen jullie aan dat jullie familieleden na jullie vertrek aan jullie gerelateerde problemen zouden hebben ondervonden. Dit vormt dan ook allerminst een indicatie voor het feit dat jullie bij terugkeer gevisieerd zouden worden.

Dat uw echtgenote en dochter het slachtoffer zouden kunnen worden van de **onveiligheid** op straat, is slechts een verwijzing naar een algemene situatie in uw land van herkomst. Zo vreest u dat uw dochter slachtoffer zou kunnen worden van ontvoering, mishandeling of stalking (CGVS p.18). Dit volstaat hoe dan ook niet om aan te tonen dat jullie het risico lopen blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond, hetgeen u hebt nagelaten te doen. Uw echtgenote verklaart dat ze vreest dat als een bendelid verliefd zou worden op uw dochter en ze hem zou afwijzen dit problemen voor haar zou kunnen opleveren. Uw dochter is echter nog geen drie jaar oud en kwam dus zelf nog nooit in aanraking met een bendelid (CGVS 21/25425B p.14-15). Wat betreft de incidenten waarvan uw echtgenote beweert zelf het slachtoffer te zijn geweest, kan tevens geen band met het Verdrag van Genève worden aangenomen daar het **gemeenrechtelijke feiten** betreffen die bovendien losstaan van de afpersing en bedreiging waarvan jullie later het slachtoffer zouden zijn geworden. Uw echtgenote maakte melding van een voorval op haar dertiende. Ze werd toen met een pistool bedreigd door een bendelid dat onder invloed was en haar ervan verdacht te bespioneren. Na dit incident kwam ze nooit meer met die persoon in aanraking. Verder maakte ze het weleens mee dat ze op straat werd nageroepen of betast door onbekende mannen. Ze blijkt van deze feiten toevallig slachtoffer te zijn geweest. Uit haar verklaringen blijkt niet dat

ze daarbij persoonlijk werd geïnterviewd, noch dat deze feiten voor jullie een reden waren om jullie land van herkomst te verlaten (CGVS 21/25425B p.2, 12-13, 15).

Tevens legt u **geen bewijsstukken** voor van de door u aangehaalde recente vervolgingsfeiten.

De door u neergelegde **documenten** kunnen bovenstaande appreciatie tevens niet in positieve zin ombuigen. Het betreft hier immers slechts uw originele paspoort (d.d. 29/1/16), het paspoort van uw echtgenote (d.d. 20/9/21), het paspoort van uw dochter (d.d. 29/11/21), de identiteitskaart van uw echtgenote (d.d. d.d. 12/7/17), de NITkaart van uw echtgenote, uw geboorteakte, de geboorteakte van uw dochter, uw huwelijksakte en uw vliegtickets. Deze zeggen enkel iets over jullie identiteit, herkomst en reisweg. Elementen die hier niet ter discussie staan. Wat betreft de aangifte die uw vader deed, dient te worden gewezen op het feit dat deze dateert van 2019. Bovendien kwam uw vader zelf maar één keer in aanraking met de bendeleden van MS die hem toen overvielen. Hoewel ze ermee dreigden ook zijn kinderen te doen lijden, is hij noch iemand van jullie familie achteraf nog met hen in aanraking gekomen. Jullie hebben bovendien niet meer geïnformeerd naar welke stappen de autoriteiten namen nadat de aangifte werd ingediend (CGVS p.10-12). De afspraakkaartjes bij een psycholoog op naam van uw echtgenote bevestigen enkel dat ze reeds enkele consultaties gepland had. Verder zeggen deze niets over haar huidige mentale gezondheidstoestand. Ze gaf zelf aan tijdens het persoonlijk onderhoud geen moeilijkheden te hebben ondervonden (CGVS 21/25425B p.9).

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, décembre 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (**COI**

Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022, **UNHCR guidelines** van maart 2016) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20220704.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door de aanwezige bendes en de Salvadoraanse politie en veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is gerelateerd aan de bendes. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen bendes, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit de aard en/of vorm van het geweld gebruikt door de bendes en de Salvadoraanse autoriteiten blijkt duidelijk dat welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel worden geviserd. Het geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks de ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ondanks de precaire situatie in El Salvador, blijkt uit de informatie niet dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.”

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen de verzoekende partijen zich op de schending van de artikelen 48/3 tot 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partijen al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad evenmin geloof hechten aan de door verzoekende partijen aangevoerde problemen en nood aan internationale bescherming.

Verzoekers verklaren in het verzoekschrift dat zij in geval van terugkeer naar El Salvador moet vrezen voor hun leven door het behoren tot de sociale groep van kleine handelaars, door een politieke overtuiging te hebben geuit door te weigeren een hogere renta te betalen en zich op die manier te verzetten tegen de bendeleden en door een klacht in te dienen (via de vader van verzoeker) en zo eveneens de politieke overtuiging te uiten dat zij zich tegen de bende verzetten.

Uit de objectieve landeninformatie (zie de weblinks opgenomen in de bestreden beslissing alsook de informatie toegevoegd in het verzoekschrift), blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijks leven in de wijken waar ze territoriale controle hebben. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, diverse (seksuele) geweldplegingen en (gedwongen) rekrutering (zie bv. COI Focus “*El Salvador. Situation sécuritaire*” van 4 juli 2022 (hierna: COI Focus 4 juli 2022); UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador, maart 2016).

Uit de landeninformatie kunnen een aantal potentiële risicoprofielen worden onderscheiden die slachtoffer kunnen worden van bendegeweld, zoals onder meer: personen die zich verzetten tegen het gezag van de bendes of de benderegels overtreden, personen van wie wordt vermeend dat zij een bendelid zijn, LGBT-personen, inheemse volkeren, personen die slachtoffer kunnen worden van afpersing (bv. bepaalde beroepsgroepen), informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes en bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenverdedigers, gemeenschapsleiders, onderwijzers, (ex-)politiemensen en (ex-)militairen, rechters, officieren van justitie en advocaten en familieleden van de voorgaande risicoprofielen (COI Focus 4 juli 2022, p. 15-23; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Of een verzoeker die valt onder een bepaald risicoprofiel nood heeft aan internationale bescherming is evenwel afhankelijk van de specifieke omstandigheden van de individuele zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend (“*may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case*”; “*Not all persons falling within the risk profiles outlined in this Section will necessarily be found to be a refugee.*”; “*Depending on the particular circumstances of the case (...)*”, p. 28-29 e.v.).

Het risico voor een verzoeker om slachtoffer te worden van bendegegeweld moet aldus *in concreto* aannemelijk worden gemaakt.

Er mag dan ook van een verzoeker worden verwacht dat hij op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreikt die relevant kunnen zijn voor de beoordeling in het kader van de beoordeling van de gegrondheid van de vervolgingsvrees dan wel het reëel risico op ernstige schade, zoals, onder meer, zijn geslacht, leeftijd, achtergrond, ervaringen, activiteiten en familiesituatie (UNHCR Guidance note on refugee claims relating to victims of organized gangs, maart 2010, pt. 20).

Bij de beoordeling van de redelijke waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar zijn land van herkomst te worden blootgesteld aan vervolging dan wel het reëel risico op ernstige schade, moeten zijn individuele omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador, zoals beschreven in objectieve bronnen.

De Raad zal daarom verder nagaan of de verklaringen van de verzoekende partijen voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van hun vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met hun land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd. De Raad brengt hierbij in herinnering dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen.

Zoals hierna zal blijken, blijven de verzoekende partijen evenwel in gebreke om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken.

Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat de verzoekende partijen niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij hun land van herkomst zijn ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade in zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Er dient inderdaad te worden vastgesteld dat de door de verzoekende partijen aangehaalde bedreiging vanwege benedeleden om renta te betalen niet voldoende zwaarwichtig is, omdat de verzoekende partijen verder geen problemen meer ondervond met deze benedeleden tot aan hun vertrek. Ook blijkt niet dat de verzoekende partijen actueel nog nood zouden hebben aan internationale bescherming gezien hun familie evenmin enig probleem kende zowel voor als na hun vertrek. Terecht werd gesteld dat de vrees voor ontvoering, mishandeling of stalking van hun dochter niet concreet werd aangetoond en evenmin de vrees van verzoekster aangezien het ging om feiten waarbij zij slechts dertien jaar oud was en om feiten waarbij zij niet persoonlijk werd gevisieerd.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoekende partijen toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijven.

In voorliggend verzoekschrift slagen de verzoekende partijen er niet in om voormelde motieven uit de bestreden beslissingen te verklaren of te weerleggen. In wezen blijven zij slechts steken in het louter volharden in hun verklaringen, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissingen kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissingen, zoals hoger weergegeven, te ontcrachten.

Waar de verzoekende partijen erop wijzen dat zij behoren tot de groep van kleine handelaars die renta moeten betalen en dat het incident waarbij verzoeker werd lastiggevallen op zijn werkplaats op 25 november 2021 niet door verwerende partij werd betwist, wijst de Raad op wat volgt.

Algemeen gesteld is afpersing op zichzelf niet ernstig genoeg om als vervolging dan wel ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet te kunnen worden gekwalificeerd. Afpersing bereikt als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van

de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet. Slechts in (zeer) uitzonderlijke gevallen zal afpersing voldoende ernstig zijn om als vervolging dan wel ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden gekwalificeerd, met name wanneer het slachtoffer erdoor terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, waardoor hij zou terechtkomen in een toestand van achterstelling die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (cf. EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, § 282-283; EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, *M.S.S. / België en Griekenland*, § 252-254). In zulke gevallen kan worden gesteld dat de mensonwaardige situatie waarin een slachtoffer terechtkomt of kan terechtkomen wordt veroorzaakt of het gevolg is van een intentioneel en opzettelijk menselijk handelen door een actor, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Uit de landeninformatie blijkt verder dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd. Het risico op afpersing verschilt in wezen niet van het algemene risico waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, worden blootgesteld.

Deze algemene overwegingen mogen evenwel het bestaan van een individuele bedreiging in de specifieke omstandigheden van een betrokken geval, die als vervolging of als ernstige schade kan worden aangemerkt, niet verhelen.

De beoordeling van dit risico is afhankelijk van verzoekers individuele omstandigheden. Verzoeker moet hierbij concrete, op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreiken waaruit zou blijken dat hij ernstige problemen riskeert bij een terugkeer naar El Salvador omwille van afpersing. Uit wat hierna volgt, zal blijken dat de verzoekende partijen hier niet in slagen.

Eerste verzoekende partij gaf duidelijk te kennen dat de allereerste keer dat er renta werd gevraagd gebeurde in de autowerkplaats van verzoekers vader vlak nadat deze met de werkplaats was gestart in 2015 en dat de bende toen zijn vader aansprak omdat hij daar de eigenaar was (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13). Na die allereerste keer werd er door verzoekers vader maandelijks 50 dollar betaald en na diens afwezigheid werd dit verdergezet door verzoeker en zijn broer die daar dan de verantwoordelijken waren (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14).

Ook verklaarde verzoeker dat sinds het vertrek van zijn vader in 2019 zijn moeder van zijn vader een volmacht had gekregen, en zijn moeder, zijn broer, zijn neef en hijzelf tewerkgesteld waren in de autowerkplaats (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8). Hieruit blijkt duidelijk dat de betaling van de renta gelieerd was aan de handelsactiviteit van verzoeker en van zijn vader.

Uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat het betalen van de renta in het kader van zijn handelsactiviteit geen substantiële impact had op het leven van de verzoekende partijen en hun levensomstandigheden. Zij hebben steeds betaald en kenden verder geen problemen met deze bende. Voorts merkt de commissaris-generaal terecht op dat uit de verklaringen van verzoekster blijkt dat zij niet weet sinds wanneer er renta betaald werd aan de bende 18 en hier ook niet naar heeft gevraagd. Dit relateert in sterke mate de ernst die van het betalen van deze renta uitgaat. De verzoekende partijen maken in deze omstandigheden dan ook niet aannemelijk dat de loutere afpersing zodanig zwaarwichtig was om te besluiten tot een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

Verder brengen de verzoekende partijen geen concrete elementen aan waaruit moet blijken dat zij bij terugkeer naar El Salvador omwille van deze vroegere afpersing een reëel risico lopen op vervolging of ernstige schade. Zoals gezegd, het betalen van de renta was duidelijk verbonden aan de handelsactiviteit van verzoeker. Uit hun verklaringen blijkt dat zij telkens de gevraagde renta hebben betaald.

In dit opzicht kunnen de verzoekende partijen niet ernstig voorhouden dat zij door het niet betalen van de renta sinds hun vertrek bij de bendeleden in een negatief daglicht zijn komen te staan en zullen worden beschouwd als personen die zich tegen de bende verzetten. Er zijn daartoe geen overtuigende aanwijzingen; evenmin brengen de verzoekende partijen enig concreet element aan dat aannemelijk maakt dat zij bij terugkeer naar El Salvador nog renta zouden zijn verschuldigd aan bendes.

Waar verzoekende partijen te kennen gaven dat verzoeker vlak voor hun vertrek bedreigd werd door bendeleden in de autowerkplaats stellende dat het bedrag van de renta verhoogd werd naar 150 dollar en verzoeker hierbij in elkaar geslagen werd nadat hij weigerde te betalen, kunnen zij door de Raad niet worden geloofd.

Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoeker en zijn familie sinds het vertrek van verzoekers vader in 2019 niet werden aangesproken door de bendeleden en dat ofwel hij ofwel zijn broer het bedrag van de renta maandelijks betaalden wanneer hiernaar werd gevraagd. Zoals gesteld vertrok verzoekers vader reeds in 2019, waardoor verzoeker en zijn familie tot 25 november 2021 niet werden aangesproken door de bendeleden ter verhoging van de renta.

De Raad acht het niet aannemelijk dat verzoeker wanneer hij op voormelde datum opgedragen werd door bendeleden dat er meer diende te worden betaald en dat gezegd werd dat zij bij gebreke aan betaling het risico liepen te worden vermoord, zich hiertegen heeft verzet (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12) en dit louter omdat er een voorafbestaand akkoord was met zijn vader van 50 dollar per maand.

Uit de landeninformatie blijkt immers dat het vooraf afgesproken bedrag van de ene op de andere dag kan wijzigen (COI Focus – EL Salvador – beschrijving van het afpersingsproces – van 30 april 2021, p. 14), waardoor het plotseling gewijzigde bedrag niet als een uitzondering op de regel kan worden beschouwd. Verzoekers stellen in hun verzoekschrift overigens zelf dat de renta op een onvoorspelbare manier wordt geïnd. Uit voormelde informatie blijkt tevens dat wie probeert te ontkomen aan de afpersing neerkomt op een daad van verzet of een provocatie die tot een gewelddadige en zichtbare straf kan leiden waardoor de meeste slachtoffers zich er dan ook niet tegen verzetten (COI Focus – EL Salvador – beschrijving van het afpersingsproces – van 30 april 2021, p. 15). Wie niet gehoorzaamt stelt zich volgens deze informatie dan ook bloot aan een escalatie van bedreigingen en geweld en is een fatale afloop voor het slachtoffer of een lid van zijn familie onvermijdelijk (COI Focus – EL Salvador – beschrijving van het afpersingsproces – van 30 april 2021, p. 15, 16). Vele slachtoffers menen dan ook geen andere keuze te hebben dan te betalen als zij zichzelf en hun familie in veiligheid willen stellen en de meeste personen gaan in op de afpersingsverzoeken, die steeds meer deel uitmaken van het dagelijkse leven (COI Focus – EL Salvador – beschrijving van het afpersingsproces – van 30 april 2021, p. 13).

Gelet op voormelde informatie kan de Raad dan ook geen geloof hechten aan verzoekers bewering zich in eerste instantie te hebben verzet wanneer gesteld werd dat het maandelijks te betalen bedrag verhoogd werd naar 150 dollar, dat hij hieropvolgend werd uitgescholden waarna er een discussie volgde en hij vervolgens geslagen werd (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13).

In het licht van de geschetste context acht de Raad het niet aannemelijk dat verzoeker zich zowel in eerste instantie verzette tegen het betalen van het verhoogde bedrag, maar ook dat hij nadat er werd gediscussieerd en hij werd geslagen onder de bedreiging dat ze gewapend zouden terugkomen om hem te vermoorden niet inbond en toegaf aan de bendeleden. Dit klemt des te meer gezien verzoeker zich naar eigen zeggen wel degelijk bewust was van het risico te worden vermoord bij verzet tegen de bende (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16). Dit verzet is dan ook bezwaarlijk in overeenstemming te brengen met het risico waarvan verzoeker zich bewust was. De Raad acht het dan ook niet aannemelijk dat hij zijn eigen leven en dat van zijn familie met zijn verzet tegen de bende in gevaar wilde brengen en dit louter omwille van het bestaan van een oude afspraak van 50 dollar die jaren geleden met zijn vader werd gemaakt. Verzoeker gaf immers duidelijk aan dat dit de reden was van zijn verzet (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16). Waar verzoekers in het verzoekschrift trachten uit te leggen dat de financiën van het gezin zeer krap waren en verzoeker geen andere mogelijkheid zag dan zich hiertegen te verzetten, doen zij geen afbreuk aan verzoekers gezegden tijdens het persoonlijk onderhoud. Overigens waren verzoekers bij machte om 4640 dollar te bemachtigen om vliegtuigtickets te bekostigen naar Europa, en dit met de hulp van verzoekers vader en broer en eigen spaargeld (Notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 9), waardoor de bewering dat de financiën van het gezin zeer krap waren meteen op de helling komt te staan. Indien er ruimte is om te sparen, kan er niet meteen van een krappe financiële situatie gesproken worden.

Verzoekers gedrag klemt des te meer gezien hij aanvoert dat zijn vader, voor zover hier ook enig geloof aan kan worden gehecht (zie infra), omwille van dezelfde feiten, zijnde bedreigingen van bendeleden, het land heeft moeten verlaten.

De Raad stelt ook vast dat verzoeker nadat hij de werkplaats afsloot na deze bedreiging op 25 november 2021 tot 8 december 2021 in het land bleef en dat hij noch zijn familie problemen kenden met deze bende. Indien de feiten zich afspeelden op de door verzoeker geschetste wijze, kan redelijkerwijs worden verwacht dat de bendeleden hem snel na het verhitte incident zouden komen opzoeken, hetgeen echter niet gebeurde.

Verzoeker verklaarde zelf dat er daarna niets meer is gebeurd tot aan hun vertrek (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17) en dat ook zijn moeder en broer geen problemen meer hebben gekend.

Het gegeven dat verzoekers broer geen problemen meer heeft gekend brengt de nood aan internationale bescherming voor verzoekers in het gedrang, daar verzoeker nog verklaarde dat zowel zijn broer als hij de verantwoordelijken waren in de autowerkplaats en dat de bendeleden de renta ofwel aan hem ofwel aan zijn broer vroegen (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14). Verzoekers leggen er in het verzoekschrift zelf de nadruk op dat verzoeker als automechanicien in de familiezaak werkte en er samen met zijn broer de verantwoordelijke was. Dat enkel verzoeker persoonlijk gevisieerd zou zijn kan niet worden aangenomen, aangezien verzoeker zelf verklaarde dat hij op die bewuste 25 november 2021 op dat moment alleen was in de autowerkplaats en ze daarom aan hem alleen de verhoging van de renta vroegen (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15).

De Raad acht het overigens in het licht van verzoekers verklaringen waarin zowel hij als zijn broer bij de bendeleden bekend waren en verantwoordelijk voor de autowerkplaats geenszins aannemelijk dat verzoekers gingen schuilen bij verzoekers broer tot aan hun vertrek.

Juist gelet op het feit dat verzoeker samenwerkte met zijn broer in de autowerkplaats en zij samen bij de bendeleden bekend waren als verantwoordelijken, acht de Raad het ook niet aannemelijk dat verzoekers broer geen problemen meer kende met deze bendeleden, en zeker gelezen in samenhang met de landeninformatie aanwezig in het administratief dossier waarbij familieleden van een persoon die niet gehoorzaamt ook worden gevisieerd. Ook al verbleef verzoekers broer in een residentiële wijk waar beveiliging aanwezig was (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4), dan nog kan dit niet volstaan voor het uitblijven van enige repercussie van de bendeleden gelet op voormelde omstandigheden. Verzoekers tonen overigens niet aan dat verzoekers broer zich niet zou moeten verplaatsen naar gebied dat wel gecontroleerd wordt door de bende. Verplaatsingen maken immers deel uit van het dagelijkse leven te meer verzoeker aangaf dat zijn broer ander werk heeft gevonden (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5). Overigens stelt verzoekster zelf dat bendeleden, als ze iemand niet vinden, graag schade toebrengen aan mensen die voor de gezochte persoon van belang zijn (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14). Nergens halen verzoekers aan dat hun familieleden na hun vertrek aan hen gerelateerde problemen zouden hebben ondervonden of zij moesten onderduiken of zich enigszins discreet opstellen. Hierbij weze het herhaald dat verzoekers broer, die samen met hem in de autowerkplaats werkte ander werk heeft gevonden (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5).

Het feit dat in het verzoekschrift wordt aangegeven dat verzoekster niet veel contact heeft met haar zus die zich nooit buitenshuis begeeft, dat verzoekers andere broer zich in de VS bevindt en dat verzoeker weinig contact heeft met de overige familieleden die in andere steden wonen, plaatsen zij de voorgaande vaststellingen niet in een ander daglicht. Verzoekers stellen weliswaar in het verzoekschrift dat verzoeker weinig contact heeft met zijn broer en niet weet waar deze zich bevindt, maar gaat volstrekt voorbij aan het gegeven dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud wel degelijk de verblijfplaats van zijn broer heeft opgegeven (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5).

Het gegeven dat verzoeker niet kan zeggen waar zijn broer op dit moment werkt, omdat hij niet zoveel contact heeft met zijn broer, bevestigt nogmaals het ongeloofwaardig karakter van zijn verklaringen (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5). Er kan in de gegeven omstandigheden worden verwacht dat verzoeker zeker interesse zou vertonen in de werkzaamheden van zijn broer en dit omdat verzoeker en zijn broer hun werkzaamheden in de autowerkplaats, waarvan hun vader de eigenaar was, hebben moeten stopzetten omwille van de voorgehouden bedreigingen van de bendeleden aldaar en verzoeker en zijn gezin hiervoor zelfs het land heeft moeten verlaten. Het loutere argument dat hij dit niet weet omdat zijn broer altijd werkt en er ook een uurverschil is, kan dan ook niet volstaan om verzoekers onwetendheid desbetreffend te verschonen of te verklaren.

Waar de verzoekende partijen aanvoeren een vrees te koesteren betreffende een gedwongen rekrutering en een eventuele gedwongen huwelijk voor hun dochter, komen zij in het verzoekschrift dienaangaande niet verder dan te verwijzen naar algemene informatie, waarmee zij er echter niet in slagen concreet aan te tonen dat er een gegronde vrees voor of een reëel risico op ernstige schade bestaat. De Raad herhaalt dat het risico *in concreto* moet worden aangetoond. Bijgevolg mag van de verzoekende partijen worden verwacht dat zij concrete, op hun persoon en deze van hun dochter

betrokken elementen of feiten aanreiken die een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in hun hoofde concreet aannemelijk maken. Het is onvoldoende om naar een mogelijk risicoprofiel van hun dochter te verwijzen.

Verzoekende partijen betogen vervolgens dat de bestreden beslissingen getuigen van *“een volledig gebrek aan inrekeningname van de culturele context van het dossier”*. Verschillende elementen worden volgens hen steeds weer met een westerse bril geïnterpreteerd, zonder enige beschouwing van hoe het er ter plaatse aan toe gaat, wat onder andere zou hebben geleid tot een buitensporige bewijslast op hun schouders. De vereiste om rekening te houden met de culturele context maakt volgens hen deel uit van de basisbeginselen die doorheen de asielprocedure dienen te worden toegepast, in welk verband zij artikel 15, derde lid, a), van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) aanhalen.

In tegenstelling tot wat verzoekers in hun verzoekschrift trachten voor te houden, wordt van hen niet verwacht dat zij voor de handelingen van hun belagers een verklaring kunnen bieden. Wel wordt van hen verwacht dat zij een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk maken, op basis van bewijskrachtige stukken en voldoende consistente, gedetailleerde, specifieke en aannemelijke verklaringen. Het betoog van verzoekers is niet dienstig om de hierboven aangehaalde gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissingen, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn asielrelaas, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Gelet op wat voorafgaat en het geheel van voormelde motieven van de bestreden beslissingen, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen de problemen die hen ertoe zouden hebben aangezet hun land van herkomst te verlaten niet aannemelijk maken. De algemene kritiek dat de bestreden beslissingen getuigen van *“een volledig gebrek aan inrekeningname van de culturele context van het dossier”* en dat verschillende elementen *“met een westerse bril”* worden geïnterpreteerd *“zonder enige beschouwing van hoe het er ter plaatse aan toe gaat”* is niet afdoende in het licht van wat voorafgaat en de concrete en pertinente vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier en door verzoekende partijen niet worden weerlegd of ontkracht.

Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van hun vluchtrelaas is ook het betoog dat hun vrees nog steeds actueel is stellende dat hun huis onlangs werd bekogeld niet bij machte om de gedane vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen. Ook in het verzoekschrift brengen verzoekers geen enkel concreet element bij dat hun beweringen en veronderstellingen dienaangaande zou kunnen ondersteunen. Evenmin slagen verzoekers er in het verzoekschrift in te duiden wanneer dit juist gebeurd zou zijn, waardoor er opnieuw een zekere desinteresse kan worden waargenomen bij verzoekers, gezien redelijkerwijze zou kunnen worden verwacht dat zij hier toch enigszins wat meer aandacht zouden aan hebben gegeven.

Wat betreft het feit dat zij een vrees voor vervolging koesteren omwille van het feit dat er door verzoekers vader een klacht werd ingediend bij de politie en verzoekers de politieke overtuiging uiten dat zij zich tegen een bende verzetten en niet kunnen rekenen op bescherming, kunnen zij niet worden gevolgd. Zoals terecht werd vastgesteld dateert deze aangifte van 2019 en kwam verzoekers vader zelf maar één keer in aanraking met de bendeleden van MS die hem toen overvielen. Hoewel ze ermee dreigden ook zijn kinderen te doen lijden, is hij noch iemand van de familie achteraf nog met hen in aanraking gekomen, hetgeen meteen de geloofwaardigheid ervan in het gedrang brengt. Verzoekers hebben bovendien niet meer geïnformeerd naar welke stappen de autoriteiten namen nadat de aangifte werd ingediend, wijst op een gebrek aan interesse bij verzoekers en doet ernstige twijfels rijzen over de ernst van hun vrees voor vervolging die hierop is gebaseerd. Ook in onderhavig verzoekschrift brengen verzoekers desbetreffende geen informatie bij.

De loutere verwijzing naar hun verklaringen, hun vrees voor zichzelf en hun kind, het aldaar aanwezige bendegeweld en de werking van de bendes, algemene informatie desbetreffend en naar het hebben van risicoprofielen en algemene informatie hierover volstaat niet om aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekers blijven hieromtrent in gebreke.

Verzoekers wijzen op het risico van terugkeerders naar El Salvador na een verblijf in het buitenland.

Op basis van de voorliggende landeninformatie, in het bijzonder de COI Focus “*El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire*” van 13 juli 2021 (hierna: COI Focus 13 juli 2021), kan niet worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico loopt op vervolging.

De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed, waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de omstandigheden voorafgaand aan het vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij heeft verbleven (zie COI focus 13 juli 2021, p. 17 e.v.).

Verschillende bronnen geven aan dat een verblijf in het buitenland op zich geen veiligheidsrisico inhoudt bij terugkeer maar dat een eventueel risico bij terugkeer eerder afhankelijk is van de omstandigheden voorafgaand aan het vertrek uit El Salvador (COI Focus 13 juli 2021, p. 25). Zo blijkt duidelijk dat er vooreerst een onderscheid moet worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds persoonlijk bende problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador, enerzijds, en de andere terugkeerders, anderzijds.

Het Human Rights Watch-rapport van februari 2020, waarnaar de verzoekende partij verwijst en dat handelt over de situatie van Salvadoranen die terugkeren uit de Verenigde Staten, heeft een duidelijk verband kunnen vaststellen tussen het geweld bij terugkeer en de redenen van de oorspronkelijke vlucht uit El Salvador (p. 2). Het rapport bespreekt dan ook voornamelijk voorbeelden van personen die naar de Verenigde Staten waren gevluht voor bende geweld en die reeds voor hun vertrek persoonlijk werden geïnterviewd door de bendes. Uit dit rapport blijkt ook dat een verblijf in landen waar de Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk zijn bij het beoordelen van de risico's bij terugkeer (p. 29 e.v.; COI Focus 13 juli 2021, p. 18).

Het geheel van de beschikbare landeninformatie maakt duidelijk dat een vertrek uit El Salvador omwille van persoonlijke bende gerelateerde problemen een risicoverhogende en -verzwarende factor is bij terugkeer naar dat land.

Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk. De richtlijnen van UNHCR laten niet toe anders te oordelen waar UNHCR zelf bemerkt dat enkel “*certain returnees from abroad*” problemen kunnen ondervinden bij terugkeer en dan nog enkel “*depending on the particular circumstances of their case*” (p. 32).

Het volstaat bijgevolg niet om te verwijzen naar een kwetsbaar profiel en/of algemene landeninformatie om een gegronde vrees voor vervolging als terugkeerder aannemelijk te maken. Dit moet *in concreto* worden aangetoond. De verzoekende partij slaagt hier niet in.

Zoals reeds gesteld, zijn de beweerde problemen van de verzoekende partijen met leden van de bendes niet geloofwaardig en/of niet langer actueel of zwaarwichtig genoeg om voor internationale bescherming in aanmerking te komen. Er wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt dat zij voor hun vertrek uit El Salvador reeds in die mate in het vizier zijn gekomen dat zij in de specifieke negatieve aandacht stonden van bende leden, noch zijn er andere indicaties die daarop wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat de verzoekende partijen El Salvador verlieten omwille van bende gerelateerde problemen in hun hoofde, blijkt niet dat zij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand bende gerelateerd probleem een risico zouden lopen om opnieuw te worden geïnterviewd door bende leden, laat staan dat hun vertrek uit El Salvador om die reden risicoverhogend of -verzwarend zou zijn.

Het feit dat zij een periode in het buitenland hebben verbleven, is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen.

De Raad betwist niet dat de verzoekende partijen bij terugkeer te maken zou kunnen krijgen met afpersing. Afpersing blijkt evenwel een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Het risico op afpersing verschilt in wezen niet van het algemeen risico op afpersing waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, worden blootgesteld. In de mate dat uit de landeninformatie blijkt dat sommige Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland kunnen worden gezien als welvarend en bijgevolg

een bijzonder risico op afpersing *kunnen* lopen, wijst de Raad erop dat het verblijf van de verzoekende partij in België voor de duur van de asielprocedure als dusdanig niet resulteert in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zou zijn als persoon die in het buitenland heeft verbleven of omdat zij als terugkeerder meer zichtbaar zou zijn omwille van uiterlijke kenmerken of omdat zij bepaalde gewoontes of een accent zou hebben overgenomen. Evenmin blijkt dat de verzoekende partij zo lang in België heeft verbleven dat zij niet meer bekend zou zijn met ongeschreven regels. Evenzo, de loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer omdat zij na een verblijf in het buitenland als welvarend zouden kunnen worden beschouwd, volstaat op zich niet om in hoofde van de verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen (RvS 26 februari 2021, nr. 14.235 (c)). Tevens bereikt afpersing in beginsel als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst te bereiken om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet. Verder zijn er geen elementen voorhanden waaruit blijkt dat de verzoekende partijen bij terugkeer omwille van een mogelijke afpersing zal worden blootgesteld aan vervolging of een reëel risico op ernstige schade, hetgeen des te meer geldt nu hun beweerde problemen niet geloofwaardig en/of niet langer actueel of voldoende zwaarwichtig worden geacht.

Het geheel van hun individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat de verzoekende partijen nalaten concreet aannemelijk te maken dat zij ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat zij in het buitenland hebben verbleven en moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

Nu aan de voorgehouden problemen met bendeleden geen geloof kan worden gehecht, dan wel dient te worden vastgesteld dat deze problemen niet langer actueel of onvoldoende zwaarwichtig zijn, maken de verzoekende partijen niet aannemelijk dat zij vallen onder het risicoprofiel van iemand die zich heeft verzet tegen de autoriteit en de regels van een criminele bende, laat staan dat zij om deze reden een gegronde vrees heeft of een reëel risico lopen. Een verder onderzoek in dit kader dringt zich dan ook niet langer op.

De verzoekende partijen brengen geen andere specifieke en individuele elementen aan die een nood aan bescherming aannemelijk maken.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor de verzoekende partijen geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers' betoog dat hun vrees, op basis van de vervolgingsgrond 'politieke overtuiging', valt binnen het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag is dan ook niet dienstig. Hetzelfde geldt voor de argumentatie dat zij in El Salvador geen bescherming kunnen krijgen.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *"ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict"*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die in het rechtsplegingsdossier ter beschikking wordt gesteld, wordt niet betwist dat het geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. Het geweld waar de bendes zich schuldig aan maken wordt gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit. Naast dit crimineel geweld is er ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse

overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

In deze zin stelt UNHCR dan ook dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* en *“In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.”* (UNHCR guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de Universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus van 4 juli 2022. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel (zie UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt verder voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden, wraakacties tussen rivaliserende bendes, confrontaties tussen bendes en de autoriteiten dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechterlijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus 4 juli 2022, p. 9-15). Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviseerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

Op 7 maart 2022 werd door de Salvadoraanse autoriteiten de noodtoestand uitgeroepen. In het kader hiervan wordt melding gemaakt van het op grote schaal arresteren en vasthouden van personen die ervan worden beschuldigd een band te hebben met de bendes. Hierbij is echter ook sprake van willekeurige arrestaties van onschuldige burgers, alsook van mishandelingen, mensenrechtenschendingen en extra-juridische arrestaties (COI Focus 4 juli 2022, p. 14). Hoewel er sprake is van een groeiende onzekerheid over de verdere evolutie, zijn er echter geen elementen voorhanden waaruit blijkt dat ingevolge het uitroepen van de noodtoestand door de Salvadoraanse autoriteiten er alsnog sprake is van een situatie waarbij het geweld in El Salvador willekeurig van aard is. Hoewel de Salvadoraanse autoriteiten ook onschuldige burgers arresteren, blijkt uit de informatie dat in slechts tien procent van de gevallen geen link met de bendes aanwezig zou zijn (COI Focus 4 juli 2022, p. 14). Aldus dient vastgesteld dat de Salvadoraanse autoriteiten nog steeds voornamelijk burgers met een duidelijk profiel viseren. De informatie die de verzoekende partijen bijbrengen ligt in dezelfde lijn als de voorgaande analyse.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving, daarom willekeurig is. Dat er extreem geweld wordt gebruikt, betekent evenmin dat het geweld willekeurig is. Zoals gezegd, uit de beschikbare informatie blijkt dat het aanwezige geweld voortkomt uit crimineel geweld, uit wraakacties tussen rivaliserende bendes en uit confrontaties tussen de bendes en de autoriteiten. De bendes viseren andere bendes, terwijl de overheid tracht op te treden tegen de criminele groeperingen, met wisselend succes. De bendes en autoriteiten viseren eveneens burgers met een duidelijk profiel. Gelet op de aard en/of de vorm waarin het geweld plaatsvindt, blijft de vaststelling dat het geweld duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen viseert voor een welbepaalde reden of doel en dus eerder geïndividualiseerd en doelgericht van aard is, gehandhaafd. De Raad herinnert er in dit opzicht aan dat het begrip ‘willekeurig geweld’ inhoudt dat het geweld zich kan uitstrekken tot personen ongeacht hun persoonlijke situatie, namelijk dat een persoon kan worden geraakt door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 34; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, C.F. en D.N., pt. 26). Er zijn geen concrete aanwijzingen dat er in El Salvador sprake is van zulk willekeurig geweld.

De Raad kan enkel vaststellen dat, hoewel de schade omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador doelgericht en niet willekeurig is, noch van die aard om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voormeld artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde

ernstige bedreiging. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in (interne) ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan de verzoekers is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat in het geval van de verzoekende partijen geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werden gemaakt.

Voor het overige brengen de verzoekende partijen geen afdoende concrete, objectieve informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn of die de voorgaande appreciatie kunnen ombuigen. De informatie die de verzoekende partijen bijbrengen in hun verzoekschrift liggen immers in dezelfde lijn als de door de verwerende partij bijgebrachte informatie. Er blijkt immers tevens uit dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is, doch dat dit geweld voornamelijk doelgericht van aard is en dus niet willekeurig.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partijen hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat de verzoekende partijen niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3. Kosten

Het door de eerste verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 euro dient te worden terugbetaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

Het door de eerste verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 euro dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF